

[H. C. Hansen.]

finansminister og siger: dette er dog for galt, nu kunne vi lette hele pengesituationen, og det vil socialdemokratiet ikke være med til. Jeg ved ikke, hvor den form for polemik er kommet fra, eller hvem der har lært den højtærede finansminister at bevæge sig i denne polemiske form, men den er en lille smule besværlig for os andre at kapere, og den gør meget ringe indtryk, må jeg nok have lov at sige.

En bemærkning til den højtærede finansministers ord om sygehuse. Jeg tror, at den højtærede finansminister skulle have sparet sig sine udtalelser forleden. Hvis vi skal til at forhøje sygehussatserne og navnlig gøre det sådan, at de mere velstillede, der har råd til det, betaler, hvad det koster at ligge på hospital, hvad vil så de konservative sige til det? Skal vi yderligere skabe en sygekassegrænse? Jeg tror, det vil være meget uheldigt at gøre det.

Må jeg sige til slut, at vi står på det samme standpunkt, som vi stod på, da jeg holdt min tale i første omgang: vi vil ikke være med til regeringens prisforhøjelsespolitik. Vi har nu fremsat vort forslag. Vi ønsker en politik, der, både hvad prislovgivningen angår, og hvad de prisfastsættelser angår, der iøvrigt er tale om, betyder, at vi forsøger på ikke at holde prisfaldstendenserne udenfor virkning herhjemme. Dér vil den linie ligge, som socialdemokratiet fremefter vil følge.

Elgaard: Efter de svar, der er givet fra ministerbænkene i dag, er der, om jeg så må sige, græsset godt af, så godt, at jeg kan indskrænke mig til nogle ikke altfor langstrakte bemærkninger. Hvis noget af det, jeg vil sige, alligevel skulle indeholde gentagelser, skyldes det, at den kost, oppositionens ordførere som helhed har budt på, ikke har været særlig vitaminrig, hvad regeringen må opfatte som en kompliment.

Under den hidtil forløbne del af forhandlingerne er det finansministeriets skønsmæssige årsoversigt og dens oplysninger, der har været et væsentligt grundlag for, hvad der er sagt. Oplysningerne er bl. a. med stor flid og også dygtighed, hvad angår beskæring af citater, benyttet af den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. H. C. Hansen. At det ærede medlem undlod en tak for den udmærkede service, regeringen har udvist ved at lade årsoversigten omdele før den økonomiske debat, kan ikke forbavse, især når man som jeg, der er gammel i gårde, har oplevet tilsvarende situationer før. Derimod forundrede det mig noget, at det

ærede medlem var ublufærdig nok til, efter at regeringen på forskellige områder har tilbudt forhåndsforhandling med oppositionspartierne, at beklage sig over, at rigsdagen holdes i uvidenhed om, hvad der er regeringens hensigt.

Det må jo da virkelig være regeringens selvfølgeligelige ret selv at sætte tempoet for det arbejde, regeringen står i spidsen for.

Hvad angår det ærede medlems citater fra årsoversigten, sagde jeg, at de var skåret til med stor dygtighed. Det ærede medlem citerede bl. a. fra årsoversigten konklusionen af den økonomiske udvikling i 1951, men glemte, synes jeg, en meget væsentlig tilføjelse, nemlig den, at opgangen i det danske pris- og omkostningsniveau har været en del svagere end i en række andre lande.

Det er en udvikling, vi fra venstres side lægger betydning vægt på. Jeg synes også, at det ærede medlem, når han taler om nedgang i produktion, beskæftigelse og investering — der er forøvrigt ikke tale om nogen samlet nedgang i investeringerne —, burde have bladet lidt længere frem i årsoversigten og taget følgende passus med — jeg beder om tilladelse til et kort citat —:

„Udviklingen i årets første måneder“ — det er altså indeværende år — „har været præget af stabilitet, men med tendens til stigende aktivitet, hvilket bl. a. har vist sig ved, at arbejdsløshedstallene har nærmet sig niveauet fra foråret 1951.“

At vi trods den noget højere arbejdsløshedsprocent har haft et større antal beskæftigede i 1951 end nogensinde, påviste jeg allerede i mit indlæg i går på grundlag af tal, som det ærede medlem også har overset i årsoversigten. I parentes bemærket, må jeg så forresten ikke spørge, hvorfor det ærede medlem med hensyn til indtægtsfordelingen imellem de forskellige befolkningsgrupper graver en opgørelse fra 1950 frem i stedet for at benytte årsoversigtens tal, der er ført frem til udgangen af 1951? Denne oversigt har oven i købet ud fra det ærede medlems synspunkt den fordel, at den intet oplyser om, hvordan stillingen ville have været for arbejderne, hvis de nu gennemførte lønforhøjelser var regnet med. Jeg indrømmer, at dette spørgsmål måske kan synes noget naivt i betragtning af hele den argumentation, der gik igen i det ærede medlems tale.

Jeg skal nævne endnu et eksempel. Det ærede medlem sagde, at hovedårsagen til den bedre valutastilling var ydre forhold, bl. a. prissvingninger for vore import- og eksportvarer. Regeringens penge- og finanspolitik